

A IV. ZÓNA: DÉL-MAGYARORSZÁG A DUNÁTÓL KELETRE 703

Miskolc	21 000
Eger	9 000
Hatvan	12 000
Balassagyarmat	4 000
Salgótarján	4 000
Léva	4 000
Komárom	8 000
Érsekújvár	7 000
Dunaszerdahely	8 000
<i>Dunántúl</i>	
Győr	5 200
Székesfehérvár	4 000
<i>Délvidék</i>	
Baja	8 200
Nagykanizsa	9 000
Barcs	2 500
Szabadka	3 500
Szeged	4 000
<i>Erdély</i>	
Kolozsvár	22 000
Dés	10 000
Beszterce	8 000
Nagyvárad	36 000
Marosvásárhely	6 000
Szászrégen	8 000
Szilágysomlyó	7 000
<i>Internálótáborok</i>	
Bácbstopolya	5 000
Sárvár	1 000
Kistarcsa	2 000
<i>Összesen:</i>	<i>427 400</i>

Jóllehet a vonatkozó kormányrendelet csak arról szólt, hogy a zsidókat elkülönített városrészekben helyezték el, ténylegesen ezek az elkülönített városrészek (gettók) internálótáborok lettek, ahonnan azután még rosszabb életlehetőségi feltételek mellett, város környéki téglagyárakba, elhagyott malmok udvarára stb. zsúfolták össze a vidék zsidóságát. Ezekből az internálótáborokból vitték azután a hozzánk érkezett közlések szerint, sok esetben kínvallatás és súlyos bántalmazások után, a testileg és lelkileg teljesen elcsigázott embereket a deportációs vonatokba oly módon, hogy egy-egy teherkocsiba 70-80 embert zsúfoltak össze. A kocsikat leólmozták, és a szűk szellőztetőnyíláson kívül a bennlévők nem jutottak levegőhöz. Minden holmitól és pénztől megfosztva utaztak ezek a szerencsétlenek napokon át. Néhány kenyeret kaptak útravalóul, és azonkívül két vödört: egyet vízzel tele, a mási-